

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ D. K.**, bytom K. č. 2, B., **2/ I. Ľ. H.**, bytom T. č. 67, B., **3/ A. P.**, bytom N. č. 32, B., všetci zastúpení advokátom J.. T. P., so sídlom N.. S. č. 10, B., proti žalovanému: **Obvodný pozemkový úrad v Bratislave**, so sídlom Križna č. 52, Bratislava, za účasti: H. M. S. B., P. N.. č. 1, B., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 090/2859/009/99-MI zo dňa 22. novembra 2002, konajúc o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp 91/2005-67 zo dňa 4. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp 91/2005-67 zo dňa 4. mája 2009 **m e n í** tak, že žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcom v 1/ až 3/ rade solidárne náhradu trov konania v sume 219,74 € do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám právneho zástupcu J.. T. P..

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3Sp 91/2005-67 zo dňa 4. mája 2009 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v 1/ až 3/ rade solidárne náhradu trov konania celkom v sume 2763 € do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia k rukám advokáta J.. T. P..

Žalobcovi, ktorý v konaní mal úspech súd priznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p., a to podľa vyčíslenia právneho zástupcu, ktorý pri vyčíslení výšky trov právneho zastúpenia postupoval v zmysle inštrukcie súdu zo dňa 02. marca 2006, keď zohľadnil hodnotu nehnuteľnosti, o ktorú v predmetnej reštitučnej veci ide zistenú z kúpnej zmluvy zo dňa 15. októbra 1997, a to hodnotu vo výške 2.317.500,-Sk. Vychádzajúc z predloženej špecifikácie trov právnym zástupcom a ustálenej hodnoty nehnuteľnosti, na ktorú sa reštitučný nárok v tomto preskúmvacom konaní úspešných žalobcov viaže, priznal súd trovy právneho zastúpenia celkom vo výške 2.763,- €. Súd priznal odmenu za poskytnutie právnej pomoci podľa § 13 vyhl. č. 163/2002 Z.z. za 2 úkony (prevzatie veci dňa 26. februára 2003, podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu žalovaného dňa 27. februára 2003), odmena za úkon vo výške 17.285,-Sk, a súčasne podľa § 10 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej pomoci (účasť na pojednávaní dňa 02. marca 2006, za vyjadrenie k odvolaniu žalobcov zo dňa 23. mája 2006 proti rozsudku č.k. 3Sp 91/2005-12 zo dňa 02. marca 2006), odmena za úkon 17.450,-Sk, spolu odmena za zastupovanie vo výške 69.470,- Sk (2.306,- €). Ďalej súd priznal režijný paušál v zmysle vyhl. č. 163/2002 Z.z. k úkonom zo dňa 26. februára a dňa 27. februára 2003 vo výške 272,-Sk a v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. k úkonom zo dňa 02. marca 2006 a 23. mája 2006 vo výške 300,-Sk, spolu režijný paušál 572,-Sk (19,-€), spolu s DPH 19% z odmeny zo sumy 69.470,-Sk t.j. 13.199,-Sk (438,- €).

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp 91/2005-67 zo dňa 04. mája 2009 zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. V podanom odvolaní poukázal na to, že Krajský súd v Bratislave sa dôsledne neriadil právnym názorom Najvyššieho súdu v Bratislave, vyjadreným na str. 5 jeho uznesenia sp.zn. 1Sžo 48/2007 zo dňa 16. októbra 2007, podľa ktorého „Rozhodovanie o náhrade trov konania bezprostredne súvisí s rozhodovaním vo veci samej, z ktorých dôvodov si súd musí zadovážiť dostatok skutkových podkladov nie len pre rozhodnutie vo veci samej, ale aj pre rozhodnutie o náhrade trov konania. Nárok na náhradu trov konania sa posudzuje v súlade s právnou úpravou vo veci samej. Pokiaľ súd priznáva úspešnému navrhovateľovi, zastúpenému advokátom, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu o reštitučnom nároku podľa zákona o pôde, náhradu trov právneho zastúpenia,

bolo jeho povinnosťou vykonať dokazovanie na cenu nehnuteľnosti, vychádzajúc z ceny veci, teda z ceny nehnuteľnosti, viažúcej sa k uplatnenému nároku.“

Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že súd sa neriadil právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keď pre výpočet súdnych trov doplnil dokazovanie len pripojením spisu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 16C 188/00 a oboznámením sa s kúpnu zmluvou zo dňa 15. októbra 1997. Takto zistenú cenu nehnuteľnosti nepovažuje za správne zistenú cenu pre výpočet výšky súdnych trov, aj keď sa viaže k reštituovanému pozemku, pretože ide o cenu, viažúcu sa k prevodu tejto nehnuteľnosti z H. M. B. na fyzické osoby v roku 1997 a nie o jeho cenu, viažúcu sa k uplatnenému reštitučnému nároku navrhovateľov v roku 1992 podľa zákona č. 229/1991 Zb., ktorá sa v tom čase mohla riadiť len oceňovacím predpisom, platným ku dňu účinnosti zákona č. 229/1991 Zb., a to vyhl. Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 205/1988 Zb. v znení jej doplnujúcej vyhl. č. 289/1990 Zb. Dodal, že J. P. zastupuje žalobcov v reštitučnom konaní, ktoré sa začalo z podnetu jeho klientov uplatnením nároku dňa 16. decembra 1992 a preto mal súd vo veci určenia trov právneho zastúpenia vykonať dokazovanie na cenu reštituovaného pozemku ku dňu účinnosti zákona č. 229/1991 Zb.

Zdôraznil, že podľa citovaného oceňovacieho predpisu cena za 1m² pozemku, alebo jeho časti, určeného na stavbu, alebo na zriadenie záhrady, alebo pozemku, vedeného v EN ako zastavaná plocha, nádvorie, záhrada, ak nejde o oceňovaný pozemok podľa ods. 2 je 250,-Kčs v H. M. Slovenskej republiky B., pričom podľa názoru žalovaného je táto cena správne zistenou cenou pre výpočet výšky súdnych trov.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu vyslovili prostredníctvom právneho zástupcu názor, že krajský súd rozhodol správne, v súlade s právnymi predpismi i predošlým názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uviedol, že odvolateľ nespochybňuje samotný základ, právo na náhradu trov konania, iba spochybňuje hodnotu sporu, z ktorej vychádzal krajský súd. Poukázal na skutočnosť, že konkrétna predmetná nehnuteľnosť bola počas reštitučného sporu predaná za 2.317.500,-Sk (76.926,91 €) a predávajúcim bolo M. B., ako povinná osoba v konaní, čo bolo v rozpore s ustanovením § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. o pôde, pričom žalovaný ako správny orgán vo svojom konaní ani raz povinnej osobe ako účastníkovi konania nevytkol predaj

predmetu reštitúcie a tento nezákonný predaj nenapadol na súde. Uvedeným spôsobil, že žalobcovia, ako oprávnení reštituenti, nebudú môcť dostať vrátený konkrétny pozemok, ktorý má dnes trhovú cenu cca 25.000.000,- Sk (829.847,97 €) vzhľadom na lokalitu.

Uviedli, že pre výpočet trov bola použitá hodnota predmetnej nehnuteľnosti z roku 1997, kedy bola nezákonne predaná, pričom odvtedy hodnota nehnuteľnosti musela iba rásť. V rokoch, za ktoré je uplatňovaná náhrada trov konania (2003-2006) platil iný oceňovací predpis na nehnuteľnosti ako ten, ktorého sa dovoľáva žalovaný a zdôraznili, že v prípade oceňovania nehnuteľnosti k obdobiu rokov 2003-2006, bola by cena vyššia.

Opätovne zdôraznili, že krajský súd postupoval správne, keď zistil posledne známu hodnotu nehnuteľnosti, ktorá predchádza časovo právnym úkonom, za ktoré sa priznáva náhrada, preto považujú za nadbytočné, aby sa zisťovala hodnota pozemku novým znaleckým posudkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o výšku trov právneho zastúpenia, táto je upravená vo vyhláške Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.).

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č.k. III. ÚS 92/09-9 zo dňa 1.apríla 2009 vyslovil, že aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. je v konaniach o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov odôvodnená

ústavne konformným spôsobom (dostatočne a relevantne) a názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o aplikácii predmetného ustanovenia citovanej vyhlášky v rámci konaní v správnom súdnictve nemožno považovať za arbitrárny.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a“.

To znamená, že súd aj v konaní podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania rozhoduje podľa § 250k O.s.p..

Z tohto dôvodu je potrebné vychádzať pri rozhodovaní o náhrade trov konania z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby odvodiť z výpočtového základu zisteného podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky. V správnom súdnictve nie je teda možné priznať odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to z dôvodu, že správne súdnictvo je založené na preskúmvaní zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov, t.j. pri aplikácii verejných práv správnymi orgánmi.

Vzhľadom na uvedené preto Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp 91/2005-67 zo dňa 4. mája 2009 tak, že žalobcom v 1/ až 3/ rade priznal náhradu trov konania v sume 219,74 € (6.619,89 Sk). Priznaná náhrada trov pozostáva z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie veci dňa 26. februára 2003 a podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu žalovaného dňa 27. februára 2003), pričom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 13 ods. 6 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb je jedna desatina výpočtového základu, čo za rok 2003 predstavovalo sumu 1.281,-Sk (42,52 €). Súčasne pozostáva z dvoch úkonov právnej služby (účasť na pojednávaní dňa 02. marca 2003 a vyjadrenie k odvolaniu žalobcov zo dňa 02. marca 2006), keď základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb je jedna trinástina výpočtového základu, čo za rok

2006 predstavovalo sumu 1.260,-Sk (41,82 €). Odmena právneho zástupcu teda predstavuje sumu 5.082,- Sk (168,69 €) zvýšenú o daň z pridanej hodnoty vo výške 965,58 Sk (32,05 €). V zmysle vyhlášky č. 163/2002 Z.z. k úkonom zo dňa 26. februára 2003 a zo dňa 27. februára 2003 prislúcha právnenému zástupcovi paušálna náhrada vo výške 2x136,-Sk a v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. k úkonom zo dňa 02. marca 2006 a 23. mája 2006 prislúcha právnenému zástupcovi paušálna náhrada vo výške 2x150,-Sk, teda paušálna náhrada spolu vo výške 572,-Sk (19,-€).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, ani si ich neuplatnil a žalobcom nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 20. januára 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská